

Mn. GEIS A LES AULES

Hem parlat molt de les riques vessants poètico-literàries i musical de Mn. Camil Geis, en les quals és avui un dels més fermes puntals, però... i de la seva projecció dins el món de l'ensenyament, com és que no se'n parla? Fem un esbós d'aquesta seva línia traçada precisament a Sabadell, on té passats els millors i més nombrosos anys de la seva vida. Per què no tornar a anys enrera, per què no el podem recordar a les aules amb aquella seva fe tan donada a comunicar la seva perfecció de sentiments i els seus propis coneixements als altres? Són 53 anys de sabadellisme i, gairebé tots, en les avantguardes del saber i del comunicar als altres les fineses del seu mestratge. I... si hi pensem, veurem com s'obre una llarga escletxa de llum al llarg dels anys i que aquesta s'anà introduint en les intel·ligències dels alumnes de tantes "classes", de tantes escoles on ensenyava Mn. Geis. Hi havia fet música i literatura (llatí, francès, català), però especialment Religió i Moral, i això, durant llargs anys seguits a l'Escola Industrial, a l'Acadèmia Miralles (de la

qual en publicà una Monografia), a l'Institut Laboral, del que en fou professor-fundador, i a l'Escola de Formació Social.

Personalment, recordo aquesta seva assignatura donada a la primera promoció a Sabadell d'Assistents Socials, en una de les sales del segon pis del Gremi de Fabricants, on es va instal·lar l'Escola de Formació Social. Dos cursos donats a base d'apunts ciclostilats, del propi professor. Una hora d'aprofundiment en molts coneixements presentats amb caire humà i pedagògic. S'arribava al final fins apenes adonar-se'n. Una assignatura que, per la seva complexitat, pot ésser feixuga, portada pel Mestre en Gai Saber, es feia amena i altament instructiva. Veies clares moltes coses d'història, de filosofia, al mateix temps que t'instruïes en la fe. La serenitat del Mestre s'encomanava. Vestia les explicacions d'un humor fi i sempre sà.

El poeta, el literat, el musicòleg, el ministre de l'Església ens feia arribar les veritats evangèliques amb senzillesa i bellesa de paraula. A ningú no

se li feia llarga l'hora de Religió de Mn. Geis. I s'en sortia sabent sempre més i entenent sempre millor allò que ens havíem pensat que ja sabíem.

Evocant-ho ara al cap de molt temps, pensem que les seves lliçons en escoles i en curssets arreu de la ciutat no hauran estat oblidades pels seus alumnes, perquè n'hi havia molta de sabiesa en el seu dir i en el seu ensenyar.

Bon psicòleg, sempre ha sabut il·lustrar les seves "classes" amb anècdotes i amables historietes i acudits com a vehicle de comprensió i, al mateix temps, de distensió, en voler deixar aclarides veritats profundes, no fàcilment assequibles a l'enteniement juvenívola. Potser Mn. Geis és la suma de totes les coses, de totes les vessants que d'ell coneixem: poeta, literat, músic, humorista, pedagog i, a través de tot això, sacerdot difusor de la seva espiritualitat, que es fa palesa, ja d'entrada, en les primeres paraules d'una lliçó, d'una conversa...

Rosa Ten

A Mn. GEIS

L'Escola Miralles-La Salut ha volgut cooperar a les commemoracions ciutadanes del que se'n ve dient «Any Mn. Geis», promovent entre el seu alumnat treballs monogràfics en honor de l'octogenari escriptor-professor.

Resultat: uns quaderns individuals -un bon nombre- en els quals són remarcades diverses facetes d'aquesta

preclara personalitat que han captivat més l'atenció dels alumnes.

Els treballs són il·lustrats per la creativitat dels alumnes i van acompanyats de ressenyes i articles de diversos autors locals que "Diari de Sabadell" ha vingut publicant.

Dintre la diversitat de realitzacions, hi ha coincidències en l'elecció de temes.

Mn. Geis ha estat sensible a aquesta tendra delicadesa i ha escrit a cadascun dels treballs la següent dedicatòria: "Ho tinc en molta estima". I ho ha signat.

Bella iniciativa la d'aquest centre pedagògic, la d'honorar un professor doblat d'escriptor que ha actuat en diversos centres de la ciutat professant-hi diverses especialitats.

I és per aquest mateix motiu que ens ha plagut d'incloure en aquest número monogràfic de **Quadern** el testimoni d'un grup d'alumnes que, naturalment, a iniciativa de la direcció de llur centre escolar, han portat a cap, amb interès i amb entusiasme uns modèlics treballs escolars en homenatge a un escriptor doblat d'educador de joventuts. ■